

BARTI Levente
KOVÁCS István

**A málnásfürdői mofetták
gerinces-áldozatainak jegyzéke
(1999. február 28.
– 2000. szeptember 18.)**

(Kivonat)

A dolgozat a két málnásfürdői mofetta másfél évi gerinces-áldozatait tárgyalja (emlős-, madár- és kétlélű-, illetve hulló-áldozatok). Az adatokat (463 egyed: 33 kétlélű, 10 hulló, 332 madár, 88 emlős) a téli és a nyári-átmeneti időszakok szerint csoportosítja. A megfigyelések lehetővé tesznek néhány következtetést az Olt-völgy gerinces fauna-elemeire és a mofetták potenciális áldozataira vonatkozóan.

Bevezetés

Málnásfürdő az Olt völgyében, mintegy 550 méter tengerszint fölötti magasságban fekszik.

A településen a Dél-Hargita vulkanizmusához kapcsolódó gazdag ásványvízforrások bukkannak a felszínre. Helyenként száraz széndioxid-gáz is feltör a mélységből, melynek a gyógyászati jelentőségét felismerve mofettákat képeztek ki a gázzzivárgások fölé.

A természetes vagy mesterséges gödrökben megjelenő nehezebb széndioxid-gáz kiszorítja a könnyebb fajsúlyú levegőt, ezáltal potenciális veszélyforrás a környéken élő állatok számára, a gázba tévedő élőlényekre fulladásos halál vár.

Málnásfürdőn két mofetta is van, mindkettő a településen végighúzó Olt-terasz aljában feltörő forrásfüzér tagja. Az egyik fölé épü-

letet emeltek, amelyben régebb a rendeltetésnek megfelelően, nyitvatartási program függvényében fogadták a beteget, a környék állatvilágát falak és ajtók tartották távol a medencétől. A fürdőkomplexum csődbejutását követően a nyitva hagyott ajtókon és ablakokon berepülő madarak ritkán találták meg a kiutat, és időközben az épület is elhanyagolt állapotba került, ajtóit, ablakait szétverték, idén egy fecsképár már sikerrel költött a medence fölé.

Az adatok 95 %-át azonban a másik mofettából gyűjtöttük, amelyik jelenleg valóságos csapdaként működik. Néhány évtizede a település régi szállodájával, az Ilona-villával átellenben kisebb fürdőmedencét alakítottak ki, ám a befogott borvízforrások feltehetőleg elapadtak és maradt egy 4 x 13 x 1,7 méteres gödör, amelyben a napszaktól függően ingadozik a széndioxid-gáz szintje (rendszerint estétől reggelig nagyon magas, napközben pedig nagyon alacsony, így a bejáró állatokra csak késő délutántól a következő nap kora délelőttjéig jelent veszélyt; nagyobb esőzések idején és nagyobb légnyomásingadozások következtében azonban nappal is magas maradhat a gázszint).

A gödör felületének csak 2/3-a nyitott, egy 4 x 5 méteres felület ugyanis deszkákkal fedett.

A medence alján a rácspadozat alatt kb. 20–30 cm vastag vasoxid-tartalmú iszap és néhány ujjnyi víz van. A víz felszíne alatt a mostoha körülmények következtében elég szegényes az állatvilág, a magasabb rendű, szabad szemmel is látható faunát mindössze egy eddig meghatározatlan, pár centi hosszúra megnövő vékony piros féreg képviseli, amely nagy tömegben kaivarogva, a behullott állati tetemeken él.

Télen és hóolvadáskor a vízszint megelemekedik, de csak a legnagyobb hidegek idején fagy be, a hó- és jégmentes víz- és iszapfelület vonzza a táplálékot kereső madarakat.

A mofetta környezetében erdős biotóp található, egyik oldalán az Olt-teraszra vezető meredeket mintegy 500 méter hosszú és 50–100 méter széles vegyes erdősáv borítja, a másik oldalán pedig a település parkja található. Innen az Olt kb. 250, az Ilona-villa 20, a lakóházak és a főtér mintegy 60 méter távolságra vannak.

*BARTI Levente, Muzeul Național Secuiesc, Sf. Gheorghe, KÓS Károly 10, RO-4000
KOVÁCS István, LÁSZLÓ Ferenc 3A/16, Sf. Gheorghe, RO-4000

Anyag és módszer

Az 1999. február 28. és 2000. szeptember 18. közötti időszakban rendszerint kétheten-ten (ritkábban hetente vagy havonta) összegyűjtöttük és meghatároztuk a mofettákban talált gerinces-áldozatokat. A madarakkal KOVÁCS István, az emlősökkel, kételtűekkel és hullókkal BARTI Levente foglalkozott. A gyűjtött anyag értékesebb részét különféle preparátumok formájában tároltuk.

Felmérésünk célja az Olt-völgyi gerinces-fauna elemeiről való adatgyűjtés, a mofetták pusztítási kapacitásának felbecsülése, valamint a potenciális áldozatként számba vehető fajok jegyzékének az összeállítása volt.

A jelzett időintervallumban 33 kételtű, 10 hulló, 332 madár és 88 emlős tetemét, összesen 463 egyedet találtunk, melyből 255 (25 kételtű, 3 hulló, 173 madár és 54 emlős) pusztult el az 1999. február 28. és 2000. március 5. közötti egy évnyi periódusban.

A továbbiakban közöljük az észlelt fajok listáját, valamint tárgyaljuk az előfordulások gyakoriságából és idejéből levont következtetéseket.

Tárgyalás

1. Emlősáldozatok

Valamennyi emlőstetem a nyitott mofettagödörből került elő, 2000. szeptember 18-ig összesen 88 egyed. A legelső gyűjtési alkalom eredményét nem számítva, a már említett 1 éves periódus alatt 54 emlőst találtunk.

A 88 emlősáldozat 19 fajhoz tartozott, a jelzett 1 éves periódus alatt 15 fajjal találkoztunk.

A gödör legjellegzetesebb áldozata a *kósa pocok* (*Arvicola terrestris*) volt. Az 1 éves periódus alatt talált emlősök 29,6 %-át tette ki. Egy év alatt 16, július 12-ig pedig összesen 22 példányát találtuk; a tél kivételével minden évszakban előfordult.

A kósa pocok példányszám tekintetében a *törpeegér* (*Micromys minutus*) követi 22,2 %-os évi gyakorisággal (12 pl./év, összesen 13 pl.), augusztustól decemberig találtuk egyedeit.

A rangsorban a harmadik a *bajuszos denevér* (*Myotis mystacinus*), 11,1 %-os évi gyakorisággal (6 pl./év; összesen 10 pl.), melynek friss egyedeit májustól szeptemberig találtuk.

A negyedik leggyakoribb áldozat a *MILLER cickánya* (*Neomys anomalus*) volt 7,4 %-kal (4 pl./év; összesen 5 pl.). Érdekes módon, bár 1999-ben téli, tavaszi és nyári előfordulás is volt, 2000-ben jelen pillanatig még nem találtuk.

Az ötödik helyezésen 5,5 %-os évi gyakorisággal a *csalítjáró pocok* (*Microtus agrestis*) és a *vereshátú erdeipocok* (*Clethrionomys glareolus*) osztozik (3–3 pl./év; összesen 3, illetve 4 pl.), őket követi 3,7 %-kal a *közönséges erdeieger* (*Apodemus sylvaticus*) és a *korai denevér* (*Nyctalus noctula*), összesen 5, illetve 3 példánnyal (2–2/év), valamint a *vakond* (*Talpa europaea*), a *törpecickány* (*Sorex minutus*) és a *sárganyakú erdeieger* (*Apodemus flavicollis*), összesen 2–2 példánnyal (2–2 pl./év).

Az *erdei cickány* (*Sorex araneus*), bár az első évben csak 1 példányban képviseltette magát, 2000-ben gyakoribb áldozata lett a gödörnek (további 7 pl.). Alkalmi áldozatok voltak a *nagyfülű denevér* (*Myotis bechsteini*) 2 példánnyal (1 pl./év), továbbá 2 *vízi cickány* (*Neomys fodiens*), valamint 1–1 példánnyal a *BRANDT-denevér* (*Myotis brandti*), a *sün* (*Erinaceus europaeus*), a *keleti cickány* (*Crocodyra suaveolens*), a *mezei pocok* (*Microtus arvalis*) és a *pirókeger* (*Apodemus agrarius*).

Furcsamód, a település közelsége ellenére sem találtunk soha *házi egeret* és *patkányt*.

Az itteni előfordulási adatokat a büdös-hegyi mofettákból származókkal összehasonlítva megalapítható, hogy a *nagy- és mogyoróspele* itt jóval ritkább lehet, mint a légvonalban kb. 15 km-re északkeletre, a 800–1000 méteren fekvő Bálványoson és környékén, ahol elég sűrűn találkoztunk e két faj egyedeivel.

A Büdöshegyen észlelt magas denevérfaj- és egyedszám az ottani kiemelkedően veszélyes barlangi rejtékelyviszonyoknak köszönhető, ott ugyanis a denevérek többsége pihenő-helykeresés közben repül be a gázzal teli üregekbe. Málnásfürdőn csak a gödör fölé repülő vadászó denevéreket éri időnként baleset, ezért az áldozatok

faj- és egyedszáma is alacsony. Az itt talált 4 fajból csak a bajuszos- és a korai denevér állandó elem, a korai denevéreknek a szomszédos Ilona-villában egy nyári kolóniájuk ismert.

A cickányok, pockok és egerek valószínűleg élelem után kutatva, a gödörperemekről a lépcsőkön és gerendákon jutottak be, a *MILLER-cickányok* nem is jutottak lennebb 2–3 lépcsőfoknál.

A két vakond a gödőrfalból ásta ki magát és esett be a gázba.

A törpeegereknek fészkeik lehettek a közelben, a talált példányoknak majdnem fele fiatal volt.

Feltehetőleg a zord tél miatt, 1999. december 21-től 2000. március 18-ig egyáltalán nem voltak emlősáldozatok.

2. A madáráldozatokról

1999. február 28. és 2000. augusztus között a mofettában 322 madarat találtunk, ebből 10 részben és 32 teljesen meghatározhatatlan állapotban volt. A maradék 280 madár 38 fajhoz tartozott.

A madarak bioritmusa szempontjából az év négy nagy periódusra osztható (ezt a felosztást az eredmények mennyiségi tárgyalásánál is alkalmaztuk): a tavaszi vonulásra (1.1.:1999-ben; 1.2.:2000-ben), mely március 15. és május 15. között zajlik; egy nyári időszakra (2.1.:1999-ben; 2.2.:2000-ben), mely augusztus 15-ig tart; az őszi vonulásra (3), mely november 1-jéig húzódik; illetve a teletésre (4). A periódusok elkülönítése természetesen nem lehet pontos, legtöbbször átfedések vannak közöttük. Az első gyűjtést (1999. febr. 28.) külön tárgyaljuk, mivel ez magába foglalja több előző időszak madarait is.

Az első ellenőrzés alkalmával 38 madarat találtunk, ebből sajnos, 15-öt nem sikerült meghatározni, de előkerült az eddigi talán legérdekesebb faj, a viszonylag ritka *kis sárszalonna*, melynek télutói előfordulása volt meglepő. Mivel a tetem meglehetősen friss volt, arra következtettünk, hogy az előző napokban kerülhetett a gödörbe. Azonban a faj vonulása csak március 20. körül kezdődik, teletésre pedig nem gondolhatunk, mivel ebben a magasságban (550 m) télen szinte minden víz be van fagyva. Hasonlóan meglepő a *csilp-csalp füzike* és a *kerti rozsdafarkú* megje-

lenése is ebben az időszakban. E korai adatok a február végi meleg idővel magyarázhatóak.

A tavaszi vonulás időtartamára jellemző a meglehetősen nagy fajszám, de kicsi egyedszám. Két év alatt 21 faj került elő, melynek több mint fele azonban csak egy vagy két alkalommal. Az egyetlen nagyobb egyedszámban előforduló faj a *vörösbecg* (4 ill. 7 egyed) volt. Az érdekesebb fajok ebben az időszakban 1 *kerti poszáta*, 1 *nagy fülemüle* és 1 *vízirigó* voltak.

A második nagy időszak a nyári, mely magába foglalja a költést és az ezt követő időszakot az őszi vonulás kezdetéig. Jellemző a nagy egyed- és fajszám. Mindkét évben 19, összesen pedig 26 faj került elő, az egyedszám pedig a 2000. év nyarán volt a legmagasabb (82 madár). A nagy egyedszám azzal magyarázható, hogy a kirepülő fiatal madarak közül sok belepesztul a mofettába (vörösbegnél 23-ból 21, házi rozsdafarkúnál 6-ból 4, kerti rozsdafarkúnál 17-ből 16 fiatal madár volt). Domináns fajok a vörösbegy (5, ill. 18), a házi rozsdafarkú (5, ill. 1) és a kerti rozsdafarkú (1, ill. 16). Érdekes, hogy az első évben elég gyakran előforduló *házi rozsdafarkú* második évben felváltották a kerti rozsdafarkúak, melyek a 2000-es évben valószínűleg sikeresebben fészkeltek a környéken. Egy másik figyelemre méltó, már említett megfigyelés, hogy a fedett mofettában költött egy füstifecskepár, mely valószínűleg sikeresen ki is repítette volna a fiókáit, ha valaki le nem veri a fészket.

A következő nagy periódus az őszi vonulás, melyre jellemző mind a nagy fajszám, mind a nagy egyedszám. Fiatal madarak továbbra is elég gyakran kerültek elő, nagy egyedszámban jelentek meg eddig kis számban talált fajok, mint a *hegyi billegető* (10), a *csilp-csalp füzike* (11), az *ökörsem* (7), és továbbra is domináns faj maradt a *vörösbegy* (12). Érdekesség volt 1 *fitisz füzike*, melyet 1999. szept. 10-én találtunk.

A november elején kezdődő teletési időszak volt a legszegényebb fajokban. A négy hónap alatt mindössze 7 fajt találtunk. Dominált a *széncinke* (15) és az *ökörsem* (14), a többiek csak egy vagy két alkalommal találtuk.

Feltevődhet a kérdés, hogy hogyan kerülnek ezek a madarak a mofettába. A legtöbbször

a válasz egyszerű: táplálékkeresés közben. Az itt talált madarak nagy része rovarevő, az ide behulló rovarok vagy az itt élő férgek pedig vonzóak lehetnek számukra. Egy másik csalogató tényező lehet a víz, ahová a madarak leszállhatnak inni vagy fürdőzni. Az egyetlen faj, amelynek a mofettába kerülése nehezen magyarázható, az a *vizirigó*, amely soha nem távolodik el messzire a folyóvizektől, márpedig a mofetta az Olttól (a legközelebbi folyóvíz) körülbelül 200 m-re van, és soha nem száll állóvízre, a mofettában pedig csak egy pár centi mélységű állóvíz található.

A nyári, illetve őszi eleji magasabb egyedszámot a fiatal madarak tömeges megjelenése magyarázza. A vörösbegy esetében 1999. július 4-től szeptember 24-ig 9 madárból 7, 2000. június 10. től augusztus 19-ig pedig 18-ból 16 fiatal volt. Feltételezhetően az ezt követő periódusban is sok fiatal madár pusztult a gödörbe, de mivel levedlették már pettyes tollruhájukat, elég nehéz elkülöníteni őket a kifejlett madaraktól.

A felmérések részleges képet adtak a környék madárvilágáról; érdekes, hogy a *galambok* vagy a *citromsármány* gyakoriságuk ellenére nem, illetve csak egyszer került elő. A dögöt is fogyasztó *varjúfélék* szintén kis számban képviseltették magukat.

3. A kétéltű- és hüllőáldozatokról

A mofettákba kisebb számban kétéltűek és hüllők is betévednek. Ezek rendszerint vagy fiatal kóborló, vagy pedig a nászidőszakban és ősszel vándorló felnőtt állatok.

A fajok jegyzéke:

fajok:	összpéldányszám
<i>Triturus vulgaris</i>	2 ad.
<i>Triturus cristatus</i>	2 ad., 1 juv.
<i>Triturus sp.</i>	1 juv.
<i>Bufo bufo</i>	6 ad.
<i>Hyla arborea</i>	8 juv., 3 ad.
<i>Rana temporaria</i>	4ad., 1 juv.
<i>Rana dalmatina</i>	2 ad.
<i>Rana sp.</i>	2 ad., 1 juv.
<i>Lacerta agilis</i>	1 ad., 2 juv

<i>Natrix natrix</i>	6 juv.
<i>Coronella austriaca</i>	1 ad.

A leggyakoribb kétéltű-áldozat a *leveli béka* (*Hyla arborea*) volt, aminek talán az lehet a magyarázata hogy a mofetta az életterükben, a sok forrás miatt mocsaras erdőszélen létesült.

Irodalom

- BARTI Levente (1999): **Újabb adatok a Torjai Büdöshegy mofettáinak gerinces-áldozatairól**. ACTA (SICULICA) – 1999, Sepsiszentgyörgy
- HARASZTHY László (1984): **Magyarország fészkelő madarai**, Budapest
- HARASZTHY László (1988): **Magyarország madárvendégei**, Budapest
- HAUSMANN E. (1926) : **Gyógyfürdő gázaitól elpusztult madarak**, Aquila, Tom. 32–33
- HEINZEL, FITTER, PARSLAW (1997): **Birds of Britain and Europe with North Africa and Middle East**
- KISGYÖRGY Zoltán (2000): **Kovácszna megye – Barangolás a Székelyföldön 3.**, Csíkszereda
- MOLNÁR Lídia (1983): **A Torjai Büdöshegy (Kovácszna megye) mofettáinak madár- és emlősáldozatai**. Aluta XIV–XV.
- NIȚESCU-ANDREESCU, Ioana (1971): **Contribuții la studiul morfologiei scheletului la mamifere mici – I. Osul coxal la rozătoarele din România**, Trav. du Mus. Hist. Nat. Grigore ANTIPA, vol. XI
- NIȚESCU-ANDREESCU, Ioana (1973): **Studiul comparativ al craniului la fam. Muridae (ord. Rodentia) din România**, Trav. du Mus. Hist. Nat. Grigore ANTIPA, vol. XIII
- SVENSSON, L. (1995): **Útmutató az európai énekesmadarak határozásához**
- SZUNYOGHY János (1972): **Rovarevők – Fauna Hungariae**, 22. köt./I. füz.
- TOPÁL György (1969): **Denevérek – Fauna Hungariae**, 22. köt./II. füz.

**Victimele de vertebrate ale
mofetelor din Malnaș-Băi
(j. Covasna)
(28.02.1999 – 18.09.2000)
(Rezumat)**

Lucrarea discută victimele de vertebrate (mamifere, păsări, amfibii și reptile) ale celor două mofete din Malnaș-Băi, dintr-o perioadă de un an și jumătate. Datele (463 de indivizi: 33 de amfibieni, 10 reptile, 332 păsări, 88 mamifere) sunt grupate după perioadele de iarnă și cele de vară și de tranziție. Observațiile permit unele precizări privind elementele de faună ale văii Oltului și victimele potențiale ale mofetelor.

**The Vertebrate-Victims of the
Gas Emanations in Málnásfürdő
(Malnaș-Băi, Covasna County)
(28.02.1999 – 18.09.2000)
(Abstract)**

The paper has in view the victims of vertebrates (mammals, birds, amphibians and reptiles) of the two gas-emanations in Málnásfürdő, of one and a half year period of time. The data (463 of individuals: 33 amphibians, 10 reptiles, 332 birds and 88 mammals) are grouped according to winter, summer and transition periods. The notes give the possibility of some explanations on the fauna elements of the Olt-valley and the possible victims of the gas-emanations.

I. RÉSZ	A gyűjtések dátumai: 1999. 02. 28 – 1999. 10. 03.												
	02. 28.	03. 20.	04. 30.	05. 16.	05. 29.	06. 03.	06. 17.	07. 04.	07. 23.	08. 10.	09. 10.	09. 24.	10. 03.
Észlelt fajok													
<i>Sorex minutus</i>													
<i>Sorex araneus</i>										1			
<i>Neomys fodiens</i>													
<i>Neomys anomalus</i>	1		2	1						1			
<i>Crocidura suaveolens</i>													
<i>Talpa europaea</i>													
<i>Erinaceus europaeus</i>							2						
<i>Myotis mystacinus</i>				1							4		
<i>Myotis brandti</i>													
<i>Myotis bechsteini</i>			1 r										
<i>Nyctalus noctula</i>										2			
<i>Clethrionomys glareolus</i>													
<i>Arvicola terrestris</i>	1		2	2		1				5	1	1	
<i>Microtus arvalis</i>						1							
<i>Microtus agrestis</i>			2										
<i>Apodemus agrarius</i>													
<i>Apodemus sylvaticus</i>					1	1							
<i>Apodemus flavicollis</i>	2												
<i>Micromys minutus</i>										1	4		1
Az egyes alkalmakkor talált fajok száma	3	0	4	3	1	3	1	0	0	5	3	1	1
Az egyes alkalmakkor talált egyedek száma	5	0	7	4	1	3	2	0	0	10	9	1	1

II. RÉSZ	A gyűjtések dátumai: 1999. 10. 11. – 2000. 04. 01.												
	10. 11.	10. 21.	11. 01.	11. 14.	11. 27.	12. 21.	01. 04.	01. 22.	02. 05.	02. 19.	03. 05.	03. 18.	04. 01.
Észlelt fajok													
Sorex minutus													
Sorex araneus													
Neomys fodiens													
Neomys anomalus													
Crocidura suaveolens													
Talpa europaea													
Erinaceus europaeus													
Myotis mystacinus	1 r												
Myotis brandti													
Myotis bechsteini													
Nyctalus noctula													
Clethrionomys glareolus	2												
Arvicola terrestris	2				1								1
Microtus arvalis													
Microtus agrestis													
Apodemus agrarius	1												
Apodemus sylvaticus													
Apodemus flavicollis													
Micromys minutus	3	1	1		1								
Az egyes alkalmakkor talált fajok száma	4	2	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0
Az egyes alkalmakkor talált egyedek száma	8	2	1	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0

III. RÉSZ	A gyűjtések dátumai: 2000. 04. 16. – 2000. 09. 18.												
	04. 16.	05. 01.	05. 13.	05. 26.	06. 10.	06. 26.	07. 12.	08. 23.	08. 06.	08. 19.	08. 31.	09. 18.	Összesen
Észlelt fajok													
<i>Sorex minutus</i>													2
<i>Sorex araneus</i>							1	3	1		1	1	8
<i>Neomys fodiens</i>								1	1				2
<i>Neomys anomalus</i>													5
<i>Crocidura suaveolens</i>								1					1
<i>Talpa europaea</i>													2
<i>Erinaceus europaeus</i>									1				1
<i>Myotis mystacinus</i>			1							2		1	10
<i>Myotis brandti</i>										1			1
<i>Myotis bechsteini</i>							1						2
<i>Nyctalus noctula</i>							1						3
<i>Clethrionomys glareolus</i>					1 r			1					4
<i>Arvicola terrestris</i>	1	1				1	1						22
<i>Microtus arvalis</i>													1
<i>Microtus agrestis</i>			1										3
<i>Apodemus agrarius</i>													1
<i>Apodemus sylvaticus</i>			1				1					1	5
<i>Apodemus flavicollis</i>													2
<i>Micromys minutus</i>								1					13
Az egyes alkalmakkor talált fajok száma	0	1	2	2	1	1	5	5	3	2	1	3	
Az egyes alkalmakkor talált egyedek száma	0	1	2	2	1	1	5	7	3	3	1	3	

FAJ	1999. febr. 28.	1,1	1,2	2,1	2,2	3	4	Összesen
Kis sárszalonka (<i>Lymnocyptes minimus</i>)	1							1
Füstifecske (<i>Hirundo rustica</i>)					1			1
Barázdabillegető (<i>Motacilla cinerea</i>)		2	1		2			5
Hegyi billegető (<i>Motacilla cinerea</i>)		2		3	5	10	1	21
Meghatározatlan billegető (<i>Motacilla sp.</i>)				2				2
Tövisszűrő gébics (<i>Lanius corullio</i>)				2				2
Erdei szürkebegy (<i>Prunella modularis</i>)				1		1		2
Csilpcsalp fűzike (<i>Phylloscopus collybita</i>)	2	1	2	2	7	11		25
Fitisz fűzike (<i>Phylloscopus trochilus</i>)						1		1
Sárgafejű királyka (<i>Regulus regulus</i>)						1		1
Barátposzáta (<i>Sylvia articapilla</i>)			1					1
Kis poszáta (<i>Sylvia curruca</i>)			1					1
Kerti poszáta (<i>Sylvia borin</i>)			1					1
Szürke légykapó (<i>Muscicapa striata</i>)			1			2		3
Örvös légykapó (<i>Ficedula albicollis</i>)					2			2
Örvös/Kormos légykapó (<i>Ficedula albicollis/hypoleuca</i>)					2			2
Házi rozsdafarkú (<i>Phoenicurus ochruros</i>)		2	2	5	1	4		14
Kerti rozsdafarkú (<i>Phoenicurus phoenicurus</i>)	1		2	1	16			20
Vörösbegy (<i>Erethacus rubecula</i>)	1	4	7	5	18	12	1	48
Nagy fülemüle (<i>Luscinia sp.</i>)		1						1
Feketerigó (<i>Turdus merula</i>)				1		1		2
Fenyőrigó (<i>Turdus pilaris</i>)			1		2			3
Énekesrigó (<i>Turdus philomelos</i>)								
Léprigó (<i>Turdus viscivorus</i>)		1						1
Meghatározatlan rigó (<i>Turdus sp.</i>)	1			1				2

2. táblázat

FAJ	1999. febr. 28.	1,1	1,2	2,1	2,2	3	4	Összesen
Szécincike (<i>Parus major</i>)	7	4	2	3	2	1	15	34
Barátcinke (<i>Parus palustris</i>)					2	1		3
Meghatározatlan cinke (<i>Parus sp.</i>)		1						1
Csuszka (<i>Sitta europea</i>)	1	3			2	1		7
Hegyi fakúsz (<i>Certhia familiaris</i>)						1		1
Ökorszem (<i>Troglodytes troglodytes</i>)	3	3	2	3	2	7	14	34
Vizirigó (<i>Cinclus cinclus</i>)		1						1
Citromsármány (<i>Emberiza citrinella</i>)				1				1
Erdeti pinty (<i>Fringilla coelebs</i>)		1			3	1	1	6
Csíz (<i>Carduelis carduelis</i>)						1	3	4
Tengelic (<i>Carduelis carduelis</i>)	1				1			2
Csicsörke (<i>Serinus serinus</i>)				1				1
Kenderike (<i>Acanthis cannabina</i>)					1			1
Meggyvágó (<i>Coccothraustes coccothraustes</i>)	1			1				2
Házi veréb (<i>Passer domesticus</i>)				2	2			4
Meghatározatlan veréb (<i>Passer sp.</i>)	1							1
Szarka (<i>Pica pica</i>)	1							1
Szajkó (<i>Garrulus glandarius</i>)	1	2		1				4
Meghatározatlan	15	3		2	5	7		32
Összesen (darab)	38	35		24	41	82	65	322
Összesen (faj)	14	15	13	19	19	17	7	38